

บันทึก

เรื่อง เงินเดือนของข้าราชการระหว่างการให้ออกจากราชการ
ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และนับเวลาราชการติดต่อกัน

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหารได้มีหนังสือที่ ๕๔๒/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๐๑ พร้อมด้วยสำเนาหนังสือของกระทรวงการคลังที่ สร.๒๙๗๙/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๐๑ และสำเนาหนังสือที่ น.ว.๒๗๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๖ ความว่า กระทรวงการคลังได้ส่งปัญหาเรื่องเงินเดือนของข้าราชการระหว่างการให้ออกจากราชการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการนับเวลาราชการติดต่อกันมาเพื่อพิจารณาโดยมีกรณีปรากฏดังนี้ คณะรัฐมนตรีได้เคยมีมติไม่ให้จ่ายเงินเดือนในระหว่างที่ไม่ได้มาทำงานให้แก่ข้าราชการที่ถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย โดยอ้างว่าข้าราชการนั้นละเลยมิได้ร้องคัดค้านในขณะนั้น บัดนี้ ปรากฏมีเรื่องข้าราชการประเภทนี้ได้กลับเข้ารับราชการและร้องเรียนขอให้ได้รับเงินเดือนระหว่างเวลาที่ได้รับราชการ เพราะเหตุแห่งคำสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย กับขอให้นับเวลาราชการระหว่างนั้นติดต่อกับด้วย ซึ่งกระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วเห็นว่าเมื่อผู้นั้นมิได้มาทำงานในระหว่างเวลาดังกล่าวก็ไม่ควรได้รับเงินเดือนตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งน่าจะเป็นการชอบแล้ว และเจ้าสังกัดย่อมไม่สามารถออกคำสั่งบรรจุเข้ารับราชการใหม่ย้อนหลังไปตั้งแต่วันสั่งไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกจากราชการ แต่เมื่อมีการร้องเรียนดังนี้และเจ้าสังกัดไม่มีทางจะจัดการให้เป็นผลได้ จึงเกรงว่าอาจมีกรณีฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายขึ้นได้ กระทรวงการคลังจึงขอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้ส่งปัญหามาให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหาเรื่องนี้แล้ว และขอเสนอความเห็นดังต่อไปนี้

ก่อนอื่นคณะกรรมการกฤษฎีกาขอให้ระลึกว่า คำกล่าวที่ว่าเดิมได้มีคำสั่งให้ไล่ออก ปลด หรือให้ออกจากราชการแล้ว และต่อมาภายหลังได้มีการพิจารณาวินิจฉัยว่า คำสั่งนั้นเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายนั้น เป็นคำกล่าวที่คณะกรรมการกฤษฎีกาเพียงรับฟังเป็นข้อเท็จจริงเพื่อวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายตามที่หารือมาเท่านั้น

คำสั่งให้ไล่ออกก็ดี ให้ปลดก็ดี หรือให้ออกจากราชการก็ดี ถ้าได้กระทำโดยบุคคลที่มีตำแหน่งหน้าที่ที่จะพึงทำได้ตามกฎหมาย ก่อนที่จะได้มีผู้มีอำนาจตามกฎหมายวินิจฉัยและสั่งว่า คำสั่งนั้นเป็นคำสั่งที่มิชอบด้วยกฎหมายแล้ว คำสั่งเดิมนั้นย่อมมีผลใช้บังคับได้ ด้วยเหตุนี้ตามกรณีที่หารือมา จึงไม่มีทางวินิจฉัยเป็นอย่างอื่น นอกจากจะต้องถือว่าบรรดาข้าราชการที่ถูกสั่งไล่ออก

ปลดออก หรือให้ออกจากราชการนั้นได้พ้นจากสภาพเป็นข้าราชการไปแล้วนับแต่วันที่ระบุไว้ในคำสั่งนั้น และเพราะเหตุนี้สิทธิที่จะรับเงินเดือนซึ่งมีอยู่เมื่อเป็นข้าราชการก็ดี สิทธิการนับเวลาราชการก็ดี ก็จะต้องหมดสิ้นไปด้วย ความเห็นของคณะรัฐมนตรีที่ไม่ให้จ่ายเงินเดือนและไม่ให้นับวันเวลาราชการจึงเป็นความเห็นที่ถูกต้อง

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควรกล่าวไว้ด้วยว่า ถ้าคำสั่งที่ว่าคำสั่งไล่ ปลด หรือให้ออกจากราชการเป็นคำสั่งที่ได้กระทำไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายเป็นคำสั่งว่าที่ถูกต้อง ในบางกรณีข้าราชการผู้ออกจากราชการไปก็อาจแสดงให้เห็นได้ว่า การทำคำสั่งเช่นนั้นเป็นการละเมิด ซึ่งทางราชการควรจะต้องชดใช้ค่าเสียหายเพื่อการละเมิดนั้น ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีความเห็นไว้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องแก่นายสุทัศน์ ห่วงประเสริฐ และนายเล็ก ลพประไพ (ส่งพร้อมหนังสือที่ น.๑๒๖๓/๒๔๙๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๔๙๖) ซึ่งทั้งนี้รายได้จะมีสิทธิได้รับชดใช้ค่าเสียหายเพียงใด ก็ย่อมต้องเป็นไปตามกฎหมาย ซึ่งกำหนดอายุความให้ฟ้องร้องว่ากล่าวได้ภายในหนึ่งปี

(ลงชื่อ) เสกล บุญยัษฐิติ

(นายเสกล บุญยัษฐิติ)

รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

ลงชื่อแทนเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มิถุนายน ๒๕๐๑